

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kértek az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszöri-nél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beíratásért 30 kr.

Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Nagy-Becskerek, aug. 16-án.

(A megyei választások előtt.)

Mi a „Budapesti Napilap”-ban olvastuk először, hogy a kormány, még ez évi december havában ohajlja megtartani a megyei választásokat, s évégett utasította a köztörvényhatóságokat egy a virilita névjegyzékek összeállítására, mint a bizottsági tag választások keresztül vitelére.

Megyének e tárgyban már közgyűlést a mai napon szép számú közönség jelenlétében meg is tartotta. E gyűlés után szükségesnek találjuk, hogy egyet-mást megyei közigazgatásunkról nyilant és őszintén, minden utógondolat nélkül elmondjuk.

Azon fontos hír, hogy a magas kormány még ez év végével ohajlja megtartani a választásokat, nem kellett a közönségnél nagy figyelmet s majdnem észrevétlenül tűnt le a napirendről, holott belügyi téren egy igen fontos eseményt helyez közel kilátásba.

Máskor, békes viszonyok, az idény szokott esemény-szegénysége mellett kétség nélkül más hatást kelt a választások híre s fölébresztette volna az autonómisták és centralisták táborait, melyek minden alkalmat fölhasználnak érveik kifejtésére, administracionális rendszerük fontartása, illetve valósitása érdekében.

Jóllehet közönyre talált a közel választások híre, el nem hallgathatjuk ez alkalomból nézetekünk közigazgatási ügyünkről, melyek, biztos kilátást nyujtanak arra, hogy adminisztrációnk lényegesen javuland, föltéve, hogy az új választásokkal járó változásoknál nem pártvagy magánérdekek, nem a hagyományos ragaszkodás a megyei praepondans családoknak jól roszul képzett eseméthez, nem a nepotismus és protekción fogja a választó köztörvényhatósági bizottsági tagokat szavazásuknál vezérelni.

A megye s város, vagy nevezük közös nevükön, a köztörvényhatóság nálunk historiai fejlődés következménye. Évszázadokon keresztül érintetlenül hagyatva, oly intézménnyé nőtte ki magát, melyre — különösen többi létezett institúciónkkal párhuzamba helyezve — méltán büszkének lehetünk. Az 1847—48-iki törvényhozás a népképviseleti rendszer inaugurálásával lényegesen változtatta meg a municipiumokat, de anélkül, hogy történetileg nyert jellegéből kivetkőztette volna azo-

kat. Átídomítás, a demokrata elvekhez való alkalmazás volt a czél s ezt el is érték, mert a megyei zöldsztalhoz ezental a nép emberei épp ugy, mint a nemesek hozzáférhettek és védhették az összérdeket a clique-uralom ellenében. Az 1869—72-iki ország-gyűlés nem állott meg ennel, hanem a tespedésnek indult municipiumoknak ujeletet vélt kölcsönözhetni a virilita-intézmény behozatala által. Ez idő óta részleges területi rendezési változásokban és a közigazgatási bizottság intézményének alkotásában nyilvánult csupán a törvényhozás gondoskodása a municipális intézmény fejlesztése körül.

Nem akarjuk e helyen vitatni, hogy mily előnyökkel és hátrányokkal járt mindez, hiszen egyész ország tudja s érzi, hogy nem a régi rendszer elejtésének, sem a municipális intézményen tett legislatórius mütéteknél kell tulajdonitanunk adminisztrációnk hátramaradását, hanem ama körülménynek, hogy kormányaink s törvényhozásunk változtatva az intézmény jellegét és biztosítva a felelős ministeriumot okvetlenül megillető jogokat a municipiumok felett, megelégedtek arról, hogy a municipiumok Achilles-sarka sem alaki vagy szervezeti hiányaikban, sem azok széles jogkörében, hanem egyedül az azok által vezetett egyének képtelenségében s indolenciájában rejlik. Nem kutatták azt, hogy az adminisztracio kerekeinek küllőit pontatlanság miatt megakadályozó megyei közegek egyenként egy-egy felelősség nélküli tisztviselő, összeségükben véve pedig láncolatát a családi összeköttetéseknek képezik. Így történhetett aztán, hogy közigazgatásunk szekere nem jutott ki ama feneketlen kátyúból, ahonnan a kormány s a törvényhozás, nemkülömben a modern adminisztracio hivei kisegíteni szerették volna.

E me mulasztás — vagy nevezük rövidlátóság — főoka az uralkodó bajnak, közigazgatásunk megbizhatlansága s lassuságának, valamint az akörül észlelhető visszaéléseknek. Eme mulasztásnak kell tulajdonitanunk magának az intézménynek fejletlenségét, jóllehet van benne igen sok jó, ami fejlődését nemcsak lehetővé tenné, hanem biztosítaná is.

E körülmény megérdemli az egész

nemzet figyelmét: miután ettől függ bármely alkalmazandó administracionális rendszer czélszerűsége s üdvös következménye. Nézetünk szerint nem elég csupán a közigazgatás külső formáit megalkotni, a formák életképségét biztosítani is kell azáltal, hogy oly egyének kezeljék azokat, kikben valódi képesség s hivatásérett egyesül, kik nem családi hagyomány folytatása czéljából, más helyen való használhatlanság miatt avagy, hogy sinekurára tehessenek szert, vállalnak megyei hivatalt, s kik a közigazgatási pályát különös szakképzettséget föltételező hivatalnak tekintik. Amaz angol publicista, ki nyilant kimondá: „From forms of governments the best administered is the best,” (valamennyi kormány formák között az a legjobb, mely a legjobban adminisztráltik) kétség nélkül a kérdés gyakorlati oldalát tartotta szem előtt és ahoz képest a közigazgatásnak oly egyének által való kezelését kívánta hangsúlyozni, kik az ahoz szükséges tehetséget birják és ki is fejtik.

A megyei tisztviselői állások lelkiismeretes és a fenforgó feladatoknak megfelelő betöltése elméleti képes legdühösebb centralistáinkat is; mert ez elvonné legnyomósabb érveiknek élet.

Midőn a municipális választásoktól még csak néhány hónap választ el minket, szükségesnek tartottuk a kormányt s a törvényhozást jó eleve e körülményre figyelmeztetni. Amennyiben sem idő, sem alkalom nincs reá, hogy a megválasztandók qualificatióját a legreálisabban megvizsgálni lehessen, siessen a belügy-minister már is oda törekedni, hogy egyrészt a municipiumok fejei minden egyes kérelmezőnek képzettségét szigoruan megbirálják, mielőtt kijelölésére érdemesnek itélnék, miután a megyei, illetve városi közönség nincs s nem is lehet ugy tájékozva a kompetensek alkalmazhatóságáról; másrészt pedig a közigazgatás elméleti és gyakorlati tanaiból leendő vizsgálatok hozattassanak b már az ujonnan választandóknak nézve is, kik utólagosan vonathatnának vizsgálat alá.

Szükségtelen tán mondanunk, hogy a megállapítandó politikai közigazgatási szakkvizsgálatok miként a beligazgatásnak

egyéb más ágainál, fokozatosak legyenek s bizonyos rangfokozatra való minősítést vonjanak maguk után, melyet az illetők minden új választásnál a választó közönség megnyerésével érvényesíthetnek.

A mondottakban véljük föllelhetni közigazgatásunk jövőjének sarkföltételét elannyira, hogy enélkül a legjobb közigazgatási törvények is papiron maradnak, a legkitünőbb rendszer is czéltalan-nak bizonyul.

Végre kijelentjük, hogy erős meggyőződés táplál bennünket már a választások előtt is arra nézve, hogy szeretett főispánunk csak oly egyéneket fog kijelölésbe hozni, a kikről majd elmondhatjuk hogy a tiszta jellem mellett, a közigazgatási szakmához megkivántató képesség is megleend.

A buzánál is kirotáljuk a konkolyt — tegyük azt meg az egyének megválasztásánál is.

Az aprehenzióval vajmi keveset törődünk?

Főispáni körrendelet a nagy-kikindai volt külületi Überland tárgyában.

Vonatkozva mult évi october 21-én 1581. és folyó évi april 14-én 208. szám alatt Szolgabíró úrhoz intézett rendeleteimre, valamint Önnek jelentésére, melyly volt n.-kikindai kerülethez tartozó N. N. község szavazatra jogosult Überland bíralóinak névjegyzékét nekem megküldötte rendelem mint következik:

1-szor. Az Überland bíralók által választandó meghatalmazottak megválasztására határnapul folyó évi augusztus 26-ik napjának d. e. 9 órája kitűzetik, a szavazás d. e. 9 órától 12-ig — d. u. 2 óráig tart s ekkor berekesztetik s több szavazat el nem fogadtatik.

2-szor. A választást megelőző napon, vagy is folyó évi augusztus 25-ik napja d. e. 9 órákor a községben képviseleti ülés tartatik melyen a községi képviselet megállapítandja azon meghatalmazottak neveit, kikre a községi bíró, a község mint erkölcsi testület nevében szavazni fog.

3-szor. Csak az bir szavazattal, a ki a helyben, vagy távol lakó választók össeírásában elő fordul és a község mint erkölcsi testület és pedig mindenki amnyi szavazattal, a hány hold Überlandot bíral. — Nagykorú nők önmagukért szavazhatnak, de a nő helyett férje, a kiskoru gyermekekért az apa vagy gyám, a hagyatékekért a gondnok szavazhat.

4-szer. Meghatalmazottul csak oly nagykoru férfi választható, a ki maga is választó, azaz kinek neve az illető község választásra jogosult Ueberland-birtokosai jegyzékében előfordul.

5-szor. Szolgabíró urnak kötelességévé

TÁRCZA.

A hercegnő keztyűje.

(Orosz rajz.)

Alig van meglepőbb látvány, mint egy szent-pétevári katonai szemle a márványpalota erkélyei alatt, vagy a tengernagyi téren. A katonák bronzarczai, merev magartásuk, gépies szabatosága mozdulataik, a ruházatok változatossága, melyek majd oly sokfélek, mint az azokat viselő fajok typosai; a cserkeszek keleties egyenruhájában, s testőrlvasok ezüst vértékkel, melyek mindegyikén egy aranyos nap csillag, a domi kozákok hosszú lándsáikkal; végre az előtérben magas alakjával s szoborszerű tartásával a császár, környezve kíséretétől, melyben a császárság legnagyobb urai, legeszesebb férfai csoportoltsnak össe; mindez oly látványt tár a szemlélő elé, melynek képét a képelem alig tudja felfogni, a toll alig ecsetelni.

Ezen katonai ünnepélyt Szent-Péteváron husvét vasárnapján szokták megtartani. Így tartották meg 1843-ban is; s nem nyujlott volna valami rendkívülit, ha a császár után az egész szemle alatt nem lépkedett volna egy kicsi öreg emberke, bámulatos arczzal, sötét tekintettel, vörös hajókájú fehér kabátban, sarga bór nadrágban, csaltos cipőkben s fehér köcsagos háromszegletű kalapban. Ezen II. Katalin korából származó öltözet látványa csaksamar általános kíváncsiságot keltett s ezerféle magyarázatokra szolgáltatott alkál-

mat. Hanem a valódi ok nemsokára kiderült és néhány szóval elmondjuk a fehértollas öreg történetét, mint azt a helyszínen hallottuk.

Potemkin századának legsajátságosabb embere és legszerencsésebb férfja volt. Mint altiszt a testőrségnél szerencsés volt a császárszasszony által észrevétetni, kinek a forradalom óta, mely III. Peternek életébe került, kardját felajánlotta. Szép, vállalkozó, dicsvágyó volt; kegyence lón a császárszasszonynak s rabjává tette a hatalmas nőt, kit az Orloffok megretenteni igen, de megalázni nem tudtak. Még nem volt történelmi pálya csodálatosabb, mondhatni phantaszlikusabb, mind épen ezen kalandor.

Ismeretes a találó kép, melyet de Ligne herceg papírra vetett róla. Ismerek egy tábornokot a hadseregben, irta Ocsakoffról, kinek kinézése tunya s ki szakadatlanul dolgozik; kinek nincs más írószobája mint térdjei, más fésűje mint ujjai; felénk katonáért, bátor önmagaért, ki megállja a leghevesebb ágyutűzet, hogy parancsait osztogathassa, de inkább Ulysses mint Achilles; mogorva, állhatatlan, melyen bölcselő, ügyes miniszter, nagy politikus vagy tízéves gyermek, egyik kezével a nőknek engedve, kik tetszését kivívták, a másikkal a kereszt jelét utánozva; karjait keresztbe téve a szent szűz egyik képe előtt vagy szerelmese alabastrom nyaka körül fűzve; mesés gazdagsága a nélkül, hogy egy fillérje volna, tábornokaival a theológiáról, püspökeivel a háborúról vitáikozó; mindent megkivánó akár egy gyermek — mindenre törekvő, mint egy nagy férfiu, meggömbülve, összenyomorodva, ha otthon van és büszke

miként Agamemnon a görög királyok körében.

Potemkin sohasem szerette II. Katalint s ez sem szerette őt sokáig. Inkább a szellem, mint a gyöngédség által össefűzve, kölcsönösen hullének lettek egymáshoz. Elkényeztetve a szerencse kedvezésai, az élvezetek tetszős kizsákmányolása s az udvarhölgyek tetszős gyöngédsége által, Potemkin a skepticizmusra tévedt s csakis a gyönyörben hitt. Egy lengyel nő vállalkozott, hogy a szerelmre térít. Csinos, kaczer, eszélyes, de szellemben, ledérségben s kellemben gazdag volt Zunowski hercegnő; épen mint a későbbi Woronoff d'Askoff grófnő, az orosz szalonok ez istennője. Heves szenvedélyt fakasztott a kegyenczben s maga sem látszott érzéketlennek iránta.

De azon pillanatban, midőn Potemkin már nem kételkedett közeli diadalában, egyszerre csak megváltozott a hercegnő szeszélye; hideg visszahúzódó, komoly lón. Észre lehetett venni, hogy e változás a nagy színház egése óta állott be, midőn életveszélyben forogt s menekülését csakis egy fiatal őrnagy hősiességének köszönhetette, ki a hercegnő kiáltásaira az égő terembe rohant s szerencsével és áldozatkészséggel kiharozta páholyából melyet már minden oldalról a lángok nyaldostak.

Kétségbeesve balsorsa felett, Potemkin ennek okát minden áron tudni akarta s ezen naptól kezdve Zunowski hercegnő bár észrevehetetlen de folytonos kémlelődésnek tárgya lett. Azonban semmi jel sem árulta el elhidegülésének titkát, melyet Potemkin félig megnýngodva, már már bizonyos, a nagy vi-

lági hölgyeknél épp oly gyakori mint mulékony szeszélynek volt hajlandó tulajdonítani, midőn egy látszólag jelentéktelen körülmény gyanujának egészen más irányt adott.

Az 1774-ik év márczius 8-án a császárszasszony nemzeti öltözetében, melyet oly kaczerán tudott viselni s melyre az orosz népnek minden idegen ujításra czélzó gyűlölete kényteté — Zunowski hercegnő és Potemkin gróf az Eremitage egyik ablaka előtt állottak, hogy a testőrlvasok hadtestének és a négy Preobrazszenski-féle ezrednek a parton való elvonulását végig nézzék. Midőn a gyalogságnak második zászlóalja a troisti hid magaslatán megjelent, a hercegnő kihajolt az erkély párkányzatán, szemei mintha kerestek volna valakit s — akár szándékosan akár véletlenül — leejté keztyűjét. Egy fiatal tiszt, ki tekintetét a palota felé irányozta, látta a keztyűt a hercegnő kezeiből kiesni és azt a nélkül, hogy lépteit gyorsította vagy a sorból kilépett volna, felfogta kardjával, odaszorította ajkaihoz s egyenruhája gombjai alá dugta.

A hercegnő elpirult. Potemkin odahajolt hozzá.

„Az a tiszt meggazdagodott egyik keztyűjével”, mondá tompa hangon. „Kie léssen a másik?”

„Az öné, gróf, ha annyira udvarias, hogy ily csekélységnek is értéket tulajdonít.”

„Adja hát ide.”

S Potemkin eltávozott.

Ugyazonon nap estéjén egy tábori vadász s két kozák köszöntött be Cseglehovski

teszem, hogy ezen választási módokat és a kitűzött határnapokat a járásához tartozó, volt nagy-kikindai kerületi községekben a legkiterjedtebb módon közhírré tésse és a községi előjárók által egy a helyben, valamint a távollakó választásra jogosultakat, a kik a választók jegyzékében felvéve vannak, kellőleg értesitse.

6-szor. Szolgabíró ur egyuttal intézkedni fog, hogy a községi képviselők is az ezen rendeletben meghatározott napra és órára községi képviselői ülésre a meghatalmazottak névsorának megállapítására, illetőleg annak meghatározására, hogy kikre fog a bíró a község, mint erkölcsi testület nevében szavazni — szabályszereg egybehívassanak.

7-szer Arról, hogy választási határnap és a választási módokat kellőleg közhírré tételtek s hogy a helyben, valamint a távollakó választásra jogosultak kellőleg értesítettek s hogy a községi képviselői gyűlés is szabályszereg egybehívott a községek előjárói szolgabíró urnak, ön pedig nekem jelentést teend. N.-Beckerek 1877. évi július 26.

Hertelendy,
főispán.

Nagy-Beckerek, 1877. augusztus 16-án.

A végkielégítések bírói végrehajtás utján mily mértékben való lefoglalásáról Tisza Kálmán, mint miniszterelnök a következő szabályrendeletet jelent meg a hivatalos lap mai számában:

A magyar királyi minisztertanácsnak f. évi július 12-én kelt határozata alapján, a végkielégítések bírói végrehajtás utján lefoglalására nézve, az 1876. XXXI. törvényzikk kiegészítéseként ezen a következők rendelkeznek: Az 1876. XXXI. törvényzikk életbe lépése után foganatosított végrehajtásoknál a végkielégítés hitelezők részére csak egy harmad részben foglalható le, de csak azon esetben, ha az 350 forintot meghalad, s a marasztaltnak a foglalás után is annyiszor számítva 350 forint marad szabad rendelkezésére, a hány évi fizetésnek felel meg a részére engedélyezett végkielégítési összeg. — Azon végrehajtásoknál, melyeknél a foglalás az 1876. XXXI. törvényzikk kihirdetése napján már foganatosítva volt, a végkielégítésből annyiszor 300 forint tartandó vissza a végrehajtást szenvedett szabad rendelkezésére, a hány évi fizetésnek felel meg a részére engedélyezett végkielégítési összeg.

A közös hadügyminiszterium, mint Bécsből a „P. L.”-nak távirják, a jelen pillanatban fontos intézkedést tett, a mennyiben a katonai hivatalos lapban közzétette ama rendelkezést, melyek a védőtörvény eddig még alkalmazásba nem vett 18. §-ának végrehajtását célozzák. Ezen szakasz azt mondja, hogy azon hadkötelesek, kik nem ugyan tulajdonképeni hadi szolgálatra, de mégis katonai célú szolgálatokra alkalmasak, háboru esetén oly szolgálatokra kényseríthetők, melyek megegyeznek polgári foglalkozásokkal. A hadügyminiszteri rendelet szerint az e kategóriába eső hadkötelesek 32 éves korukig kötelesek teljesíteni eme szolgálatokat tekintet nélkül illetőségi helyükre, azon helyen, hol a szükség idején tartózkodnak.

A reklamátiók ez ügyben Magyarországon a honvédelmi miniszterhez intézettek, de nem bírnak elhatározott hatással. Az illetők, a belépés napjától, a nélkül, hogy sorozás alá vétettek volna, a kinevált kötségek élelmezésnek és megfelelő szolgálatokra alkalmazott hadseregbeli, vagy honvédségszolgálatokkal egyforma díjazást huznak.

A köztörvényhatósági tisztújítás közeledtével mindinkább előáll szükség annak, hogy a köztörvényhatósági mérnöki kar a municipális tisztviselőktől elválasszassék. A kormány ez ügyben — mint értesülünk — már is intézkedett, bekerve a főispánoktól a jelenleg működő választott megyei mérnökök minőségnyi táblázatát, hogy az abban feltüntetendő képességnek megfelelőleg az illető szakminiszterium alá helyzendő mérnökök abból kiszemeltesse és az alkalmazásnak talált egynégy állásukban még a közelebb megjelendő tisztújítás előtt megerősíttessenek. A mily üdvösnök tartjuk a megyei mérnöki karnak államvá tételét és a szakminiszterium alá helyezését, ép úgy kívánatos, hogy a végleges kinevezendők megválasztásánál kizárólag a szakképesség és a hivatalos teendőkből való buzgalom legyen mérvadó.

örnaghyhoz a Galernájában. A tiszt elképedt megjelenésükre, — mert az eféle látogatások mindenkor gyanusak.

„Kövessen”, szolt röviden a tábori vadász.
„Hová?”
„Az titok.”
„Kinek parancsára?”
„Meg fogja látni.”
„Sokáig tart az utazás?”
„Talan.”
„Ugy engedjen egy zacskó rubelt s néhány papirt magamhoz vennem.”
„Sem rubelt, sem papirt, semmit.”
„Jól van, követem önöket.” mondá az örnagy sápadtan az igazgatottságtól, „de legálább engedje meg, hogy utójára megölhessem anyámat, ki nyugodtan alszik amott s könyök között fogna felébredni. Irgalomból csak egy percet — egyetlen egyet.”
„Lehetetlen, parancsaim kiszabják. Ül-jön fel.”

S a keményszívű tábori vadász ujjával egy kicsiny, telegának nevezett kocsi mutatót, mely nagy kerekken áll, s ülését egyetlen lapad képezi. Minden ellenszeregés hiába való, s a legnagyobb szigorú sújtandó lett volna. Az örnagy szó nélkül foglalt helyet a telegán, mely két nyílsebes, ukrainai ló által vontatva, csakhamar elérte a Wasili Ostroffot, s maga után hagyta a várnak két kuptelőt, s tornyainak aranyos csúcsait. A hó sűrű pelyhekben hullott alá, s behavazta a néma utasokat. Az örnagyot pillanatra kísértelbe hozta a gondolat, hogy zort utitársát megfogja alvasközben, de a tábori vadász szempillái egész éjjel egy percre sem csukódtak le. Elérték

Jegyzőkönyv

felvett 1877. július 29-én Zombolyán a zombolyai, csemeji s billéti jársok, úgy a szomszédos vidék földmívelő közönségének a buzarozda tárgyában tartott értekezletén azon felhívás folytán, melyet néhány földbirtokos erre vonatkozólag f. évi július 14-ről közre hozsajtott.

(Vége.)

Ez után Babics József azon nézetnek ad kifejezést, hogy Delimanics Imre indítványának első része is fogadassék el; — mert ha áll is az, hogy úgy a kormány mint egyesek részéről történtek kísérletek a buzarozda körül, mégis szükséges volna hogy azok, vagy a még létesítendő eredménye ne csak az újságolvasó közönség általános tudomására hozassék, hanem a földmívelő nép közt hatósági uton is terjesztessék, az alkalmasnak bizonyult óv- vagy enyhítő szerek és elvek hatósági intézkedésekkel vitessenek keresztül s egyáltalában hogy a buzarozda ügye országos érdekűvé, kormányi gondoskodás és felügyelet tárgyává tétessék, — épen úgy mint sok más roszdánál jelentéktelenebb veszedelmű s az ország földmívelési léteirdekeit bevészélyezendő egyéb közgazdasági bajok és veszedelmek. Míg másrésztől egy ily kormányi vizsgálódás alapul fog szolgálni annak megérősítéséhez is, hogy a buzarozda nagy elemi csapás, s mint ilyen az adóengedélyre sokkal inkább jogosult, mint más p. o. a jégverés s a rovarpusztítás jelentéktelenebb károsodásának esetei! Részéről szinte az országgyűléshez való kérvényezést fogadja el s pótlólag indítványozza, hogy úgy a kérvény szerkesztése mint az annak benyújtása s pártolására fölkendő országgyűlési képviselőkkel való érintkezésre egy bizottság választassék, mely jogosultva legyen ezen gazdaközönség nevében föllépni s határozatait végrehajtani. Egyuttal indítványozza azt is, hogy az értekezlet Torontálmegye közigazgatási bizottságának hálás köszönetét fejezze ki, azon üdvös kezdeményezésért, melyet a buzarozda tárgyában az elmúlt július havi ülésében megindított, s kérje meg, hogy azt el nem hagyva a közérdekekben kitűzött cél megvalósításához törekedjék s ez által a kölcsönös erkölcsi támogatáshoz járuljon.

Röser Ádám mindezen indítványokat elfogadja, melyekből azt látja, hogy úgy azoknak kellő érvényesítéséhez, mint egyáltalában ezen vidék mezőgazdasági jólétének fejlesztésére előmozdítása érdekében más vidékek példájára egy gazdasági egyesületnek szervezése lenne igen-igen kívánatos, azért ezt elvben elfogadtnak s a kivétel, az alakításra szükséges lépések megtétele, nemkülönben mindjárt az alapszabályok szerkesztésével az alakítandó bizottságot megbízatni indítványozza.

Delimanics Imre az indítványt pártolja s egy gazdasági egyesületnek számos előnyeit használt felsorolva, annak megalakítását sürgeti.

Báró Liphay Béla igen messzire jutottnak s a voltaképeni értekezleti tárgytól letérnek jelzi a tanácskozás irányát, — de mégis az eszme a mezőgazdaság javára szólóan azt szó nélkül mellőzöttet nem öhajlja, de maga részéről az indítványhoz ez alkalommal nem csatlakozhatik. A tapasztalat megmutatta már előtte, hogy általános céloknak egyesülés utján való elérése számos nehézséggel jár, a közöny a sok tenni való közti iránytalanság, tájékozatlanság annak felismerésében, hogy melyik a dolgok közül előbb való stb. mind megfontolt voltak a legtöbb egyesületnek; meg aztán „ki sokat makkol, keveset fog” azért kisebb kezdeni s idővel talán arról a nagyobbra áttérni, vélné ok-szerűnek. Miért is egy gazdasági egyesület eszméjét ezuttal elejtve, indítványozza: „hogy összeadokozás utján bérletessék ki egy 32 holdnyi egy tagu földterület, mire talán legalkalmasabb volna e vidék urbéri földjeivel talajminőség tekintetében a közepes termé-

szetű csatádi határban fekvő kincstári földek-től eshetőlegesen kibérelni, avagy talán a magas kormány az üdvös czélra tekintettel azt díj nélkül is átengedni kegyes lesz, s ezen rendeztessek be az épen egy parasztleknek megfelelő mintagazdaság, hol a mezőgazdaság és állattenyésztés egy fölfogadott egyén vagy család által leggyakorlatiában úgy kezeltessek, hogy az e vidékbeli földmívelők mintapéldájul, a tagosítás megkedveltetésére is szolgálhasson, s az itteni igényekhez mért s utánozható legyen; mégis mindazon újításokat s javításokat magába foglalja, melyek az előrehaladt mezőgazdasági és kerkivánalmak terén egy parasztagazdaságban is szükségeseknek mutatkoznak; míg a befolyó jövedelemből a ráfordított költségeken túl az első föllállításra tett összeadokozási költségek törítethetnek meg, avagy új hasonló mintagazdaság más vidéken rendeztessek be, mely czélra is az összeadokozást maga részéről ezenen ötszáz forint aláírásával nyílja meg. Mely kijelentés és javaslat a legmelegebb s élénkebb rokonszenvvel fogadlatván; ezek után e számos indítványok felett a következő egyhangú határozatok hoztak:

a) Az értekezlet egész terjedelmében elfogadja Delimanics Imre indítványát, báró Liphay azon módosításával, hogy a fölterjesztés egyenesen az országgyűléshez kérvényileg tétessék, mely kérvénynek szerkesztésére egy báró Liphay Béla, Delimanics Imre, Dr. Strosz Ernő, Hekler Antal, Szabó János, Theisen János, Crettier Adolf, Mohaupt Mihály és Babics József tagokból álló bizottságot választ, s e bizottságot fölhatalmazza ezen vidék gazdaközönsége nevében e kitűzött irányban működni s a kérvény benyújtására egy annak pártolására valamennyi Torontál vármegye-beli országgyűlési képviselőt fölkérni; nemkülönben hálás köszönetet szavaz az értekezlet Torontálmegye közigazgatási bizottságának a buzarozda ügyében f. évi július havi ülésében tett kezdeményezésért, melynek is azon kérelmének kifejezésével: miként a kitűzött cél a buzarozda károsodás orvoslását el nem hagyva s azt megvalósítani törekedjék hasonlóan e küldöttség bizatik meg.

b) Elfogadja és elhatározza az értekezlet, miként gróf Csekonic János úr e a daközönség nevében ugyan-csak a megválasztott bizottság által fölkéressék, hogy zombolyai uradalomban a buzarozda iránt több éven át mindennemű s irányú kísérleteket tétetni s az eredményt a gazdaközönség tudomására juttatni sziveskedjék.

c) Ezen alkalommal egy vidéki gazdasági egyesületnek szervezését a tanácskozás folyamában fölhozott indokokból is idő-szerűnek nem tartja; azonban báró Liphay Béla urnak egy minta-parasztagazdaság föllállítására vonatkozó indítványát fölkarolva, annak lehető létesítését elhatározza, s a kivétellel, nevezetesen az összeadokozási gyűjtések foganatosítása mint a gazdaság föllállításával szintén a megválasztott bizottság kéri föl; s egyben az indítványozó báró Liphay Béla urnak a czélra tett ötszáz forintnyi ajánlatáért az értekezlet legközelebbi ülésekor köszönetet nyilvánítja, megjegyezvén, hogy azt természetesen csak azon esetre fogadja el, ha a terv létesül.

Melyek után több tárgya az értekezletnek nem lévén s egyéb indítvány is nem tétetvén, az elnök azt berekesztí s a jelen jegyzőkönyv hitelesítésével az elnök és jegyzőn kívül, Augustin Péter és Manzin Lajos urak bizatnak meg.

Kelt mint fent.

Báró Liphay Béla, értekezleti elnök; jegyezte: Babics József, értekezleti jegyző; hitelesítik: Augustin Péter és Manzin Lajos.

Orosz kegyetlenségek.

(A „Daily Telegraph” táviratai.)

Jeni-Ságra, szerda. A barbár ellenség teljesen visszavonult ezen vidékekről s kegyetlenségének s embertelen gonoszságának oly borzasztó jeleit hagyta hátra, hogy azok leírását megkísérteni sem lehet. A muszkák gonoszságának aljas tanúsága már az is, hogy e várost és szomszédságában lévő virágzó községek mind leégették. Ezen szétrombolt helyeket közvetlenül környező mezőkön a legrettenetesebb látvány nyílik meg a szemelő előtt. A muzulman parasztok temetetlen tetemei százként hevernek itt közel és távol azon mezőkön, melyeken nemrég saját verektekekkel műveltek. A holttestek közt nagy csapat kutya és disznó kóborog, lerágva csontjaikról a még megmaradt húst s az egész rettenetes környék telve van ragadozó madarakkal, melyek a nagyobb állatok eltűnését lesik.

Valóban teljesen lehetetlen leírni azon rettenetes látványt, melyet e szerencsétlen tartomány a muszka hódoltság után felmutat. Az egész vidék csontháznak s sivatagnak látszik. A barmok szerzetést futkosnak keresve fűvet a leégett talajon saját gazdáik holttestei körül. Egy tekintet Jeni-Ságra mostani vidékére, bizonynyal betegé tenné az ön oly lelkesült agitatorjait, kik a „keresztény reformáció” érdekében szökolnek. (Ez Gladstonenak és társainak szó. Szerk.)

De még annál is rosszabb, mint közölni lehet. Azon dolgok, melyeket a muszka csapatok itt köröskörül az élő embereknek elkövetek, kétségbe vonhatlanul kegyetlenek s utálatosak. Láttam és beszéltem több száz menekülttel s különösen néhány zsidó családdal, melynek sikerült a betolakodott ellenség körmei közül megmenekülni.

Azok, kik Eski-Ságráról jöttek, állítják, hogy ezen kerületben minden nő és léány kivétel nélkül barom módra megsejtetett Gurkó kozákjai vagy a bolgár keresztények által. Egy valóban gyönyörű tizenhat éves leányon egy-másután tizennyolc muszka katona tett erőszakot. A leány meghalt. Dr. Henslie, keresztes-társaság tagja s én együtt néztük meg őt s hallottuk e szegényteljes történetet haldokló barátaitól. Rettenetes, hajmeresztő ezen dolog, de biztosítom önt, hogy ez csak egy eset azon sok közül, melyet a szegény nép elbeszél.

Eddig a távirat, melyet szó szerint közöltünk.

Gurkó s a többi orosz vezérek — gazemberek!!!

HETI SZEMLE.

A háboru színhelyéről. A táviró minden nap új meg új meglepetésekben részesíti a harczért figyelemmel kísérőket. Emiatt sok-sok megtörténi hetiszemlénk, hogy kissé elmaradunk illetőleg hátramaradunk az oroszokkal, mert a törökök előnyömlését követni hetenkint egyszer, alig vagyunk képesek. Midőn esorokat írjuk, a politikai főbb eseményei ezek voltak. A lefolyt hét minden napja a török fegyverek győzelmének hírelét közzöntött be; naponként voltak többé kevésbé fontos ütközetek a bolgár harczterén, melyek mindenkor az orosz hadak vereségével értek véget. Hétfőn Selvi irányában tettek kémszemle-kirándulást a törökök s visszaverték a velők találkozózt orosz csapatokat; kedden Lovacznál folyt heves csata, mely kilencz órai vérontás után az oroszok futásával ért véget; szerdán Osmanbazzárnál harczoltak s egyidejűleg másodizben is megtámadták az oroszok Lovacznál Rifad pasát, de 600 ember vesztésgel visszavertek; csütörtökön ismét magántáviratok szerint Plevnánál támadtak az oroszok, de teljes vereséget szenvedtek. — A Lovacznál ismételve tett támadásokat illetőleg azt lehet gyanitanunk, hogy az oroszok czélja ezzel Osman Nuri pasa hadállásainak áttörése és természetes visszavonulási vonalának Zsófiára vesztélyeztetése volt. Osman hadállása Plevnánál ugyanis

Miután hallotta történetét, sietett azt Csernicseff tábornok tudomására hozni, ki maga beszélt el a császárnak.

A jogtalanság titokban történt; az elégtétel nagyszerű volt. Visszahozták a már száz évet élt száműzöttet kunyhójából, melyet saját kezeivel épített Szibériában, visszavitték Pétervárra és a császár husz, a tegernagy téren felállított ezred jelenlétében a következő nem-es szavakat intézte hozzá:

„Higye el, hogy ha előbb tudtam volna meg szerencsétlenségét, már rég végét vetettem volna annak. Maradjon Péterváron; 4000 rubel nyugdíj engedélyezek önnek. A császár az, ki ezt fizeti, Oroszország az, mely azt ajándékol adja.”

Cseglechowski örnagy megtartotta ugyan-azon egyenruhát, melyet még a tizennyolczadik században viselt. Száz és hét esztendő léte még mindig gyalog indult a sétára, tartalása még mindig egyenes, arca szelíd és nyájas vala és csodálkozva szemlélte e társaságot, mely hetven év leforgása alatt olyan-nyira változott. Lelkesedéssel beszélt azoknak, kik meghallgatták, II. Katalinról, de Ligne herczegről, Segur grófról, Orloff Alexiszről, mintha még valamennyiöket viszont láthatná az Eremideg teremben vagy a tauriai palota kertjeiben.

Midőn a fővárosba érkezett, első gondja volt, hogy megírja végrendeletét. Ez mind-össze a következő sorokból állt:

— Utolsó kegyül át kérem, hogy a keztyükkel temessenek el, melyeket egy fekete szalagon nyakamra fűzve fognak találni.

Posezerskoit; az örnagy megkockáztatta a kérdést: vajjon czélhoz jutottak-e már. „Még nem” válaszolt a tábori vadász. Lovakat váltottak s tovább ment az utazás. Elhagyták Wiptarhát, Ponnenskönt, s minden löváltással az örnagy, kinek aggodalma a távolsággal növekedett, ismétellen kérdést intézett vezetőjéhez, de rendesen csak az ijesztő választ kapta: „Még nem.”

A wologzai erdőknön átvezető uton a telegát egy farkas üldözte, melyek követték is negyven verszinyre a nélkül, hogy a tábori vadász törődött volna velük. — Az ilyesmi a legszokottabb dolgok közé tartozik e vidéken. Vad állatok martalékává lenni, megfagyni, vagy egy felnyíló hósr alá temetkezni, ez a három kilitás kinalkózik itt az utazónak. Nincs is különben szomorúbb látvány, a fehér területek ezen végtelen egymásutánja, melyeken egy-egy kolostor vagy bambusz-nádból font kunyhó, vagy egy az idő fogat megszínlett, kivájt óriási szikla, kölcsönöznek némi változatoságot a kétségbejött egyformaságnak. Tizenhét nap mult el kimondatahan kinok között. Az örnagy majd meghalt a kimerültségtől, midőn végre a telega mintegy husz kunyhóból álló házcsoport előtt megállapodott, melyek inkább medve-barlangoknak, mint emberi lakoknak váltak volna be.

„Helyen vagyunk”, szolt a tábori vadász. Az örnagy sápadt lett, mint a halál. „Lehetetlen kiáltá, göröcsösen megragadva sötét társa kezét. — „Ön nem hagyhat itt engem, ez átkozott helyen. Mit követtem el? Mi a bűnöm? Miért e titkos elhurczoltatás? Én egy felfoghatatlan, de irtózatos tévedés ál-

dozata vagyok. Az ég szerelmére kérem, vigyem engem vissza Szt.-Pétervárra és minden a mi családom — az öné leszen.”

„Nem tehetem” — viszonzá a tábori vadász s belenyulva mentéje zsebében, egy kis csomagot vont elő, melyet az örnagnak nyujtott át.

„Vegye ezt! Potemkin tábornok megbízott, hogy ezt átadjam önnek, mielőtt elhagynám.”

Zumovszky herczegnő második keztyűje volt benne.

Az örnagy magánkivül lett; vonásai kipirultak az élénk felhevülés befolyása alatt s egy édes szerelmi emlékből erőt merítve, melyet önmagában nem találhatott, ezeket mondta:

„Jól van tehát, mondja meg Potemkin tábornoknak, hogy kevésbé félek Szibériától, mint becsülöm ajándékát, s hogy ő száműzöttem egész idejére boldoggá tett engem.

A tábori vadász meghajolt; ostroma megcsattant a levegőben s a kocsi ismét megindult vissza. A száműzött ott maradt a hósvatagok között — magános bajában.

* * *

Hetven év tñnt le azóta, hetven év mindennemű nélkülözések, vesztélyek és nyomorúság között. A jejes éghajlat, a vizagsztalan fokok alatt telt el az idő a számkivetettnak, mert a napok egyformasága csodálatosan megörvidítü azok tartamát.

A véttelen folytán 1842-ben egy Tobolszka küldött kormánybiztos felfedezte az örnagyot.

komolyan fenyegeti az egész orosz hadállásokat a miután nem sikerült őt egyenes támadás által állásából kiszorítani, közevetve a plevna-lovaci vonal áttörése által akarták e célzati elérni; a terv azonban így sem sikerült s így jónak látta Miklós nagyherceg Siszto-vában, a Duna közvetlen közelébe, a zimniczi hidak szomszédságába helyezni a főhadiszállását. Az orosz főhadiszállást Miklós nagyherceg Sisztovába helyezte át Ejelából, a czár pedig Oláhországban Fratestiben várja a törtenendőköt. — Az új orosz hadikészülődésekről írja a „Wiener Abendpost“: A komoly helyzet új áldozatokat igényel. Oroszországból egyre érkeznek a katonaság Oláhországba s a múlt héten 30.000 ember ment át Barbosin 60 ágyúval, Galacza pedig 7000 embert vartak. — A gránátos hadtest három gyalog hadosztály s három tüzér dandár, összesen 46—48.000 ember, s 144 ágyú ultra indult, s legújabb kiadott a parancs, hogy a testőrök s az első osztályú honvédség mozgósítsassék. A testőrök ma már tábori felszerelésben mentek őrségre. E kiegészítő legénység hosszú vonatokon érkezik Pétervárra s azonnal fölszereltetik. A fővárosban és környékén most először requiráltak lovakat. A gárda hadtest létszáma levelező 64.000 emberre, 8000 lóra és 180 ágyúra teszi, a kiválogatott sereg fővezetését a trónörökös veszi át. A gárdahadtest augusztus 16-án indul el jelen állomásairól, de levelező szerint szeptember közepe előtt aligha tesz a Dunánál.

Szerbia. A szerb hadmozgalmakról írják Belgrádból: A 3000 főnyi milicziát csak azért hívták be, hogy a timok vonal határát őrizték, s a török csapatok szerb területre át né léphessenek. Az első milicz-osztály behívásáról s a milicz-zászlóaljakkal a Drinán, Javoron és Timokon való föllállításáról rendszeres terjesztett híreknek, melyek állítólag a mostani miniszterium ellenségeitől indulnak ki, csak az a czéljuk, hogy Szerbiát ellentétbe hozzák Ausztria-Magyarországgal s a kormányt zavart okozzák. Határozottan állítják itt, hogy Risztics miniszter, Belgrádba visszatérése után jegyzéket fog intézni az itteni diplomatai ügynökökhöz Szerbia semleges magatartására, a gyanúsítások ellenében. A mi a katonai mozdulatokat illeti, csak a táborban levő zászlóalj parancsot kaptak, hogy a határon levő milicz-dandárokat fólváltsák. Ezenkívül tettek néhány intézkedést is melyek az esetleges mozgósítás jelölhetők, de ezek csak a külföldön tartózkodó szerb tisztek hazahívására, néhány törzstisztek a négy hadtest központjaira való küldésére s arra szorítkoznak, hogy az egészségügyi osztályfőnöke Sabácza, Negotinba, Krusevácza és Alekszinácza ment.

Törökország. Abdul Kerimet a múlt napokban már több ízben kihallgatta a haditörvényszék s bár az egész ügy a legnagyobb titokban tartatik, egyes részletek mindamelllett nyilvánosságra jutottak. Így Abdul Kerim télenységét az alárendelt parancsnokok feyelmetlenségével és engedetlenségével, továbbá azon körülménnyel indokolta, hogy Stambulból minden pillanatban más terveket és irányítási parancsot kapott, melyeknek minthogy legfelsőbb helyről jöttek, okvetlenül engedelmessékednie kellett. Mennyiben alaposok ez állítások, e pillanatban nehéz megítélni, annyi mindenesetre bizonyos, hogy a dolmagbzei véstjeljes clique volt legfőbb oka az orosz hadsereg ellenállás nélküli előnyomulásának; Mehemed Ali kasa, mint tudjuk, a fővezérség elvállalásakor határozottan kikötötte, hogy a hadvezetésre nézve teljesen szabadkét engedtessek neki s különösen ne erőszakoltassanak reá a stambuli haditanács tervei; és a szultán a leghatározottabban beegyezett e kikötésbe, a minek mint láttuk meg is volt aztán a maga haszna. — A szultán üdvözölő sürgönye Osman pasához körülbelül következőleg hangzik: „Kedves Osman pasa tábornagyom! Ön kitünő szolgálatait, melyeket a hazának eddig tett, épen most tetözte be, a midőn újabb győzelemmel tetözte ön az ottoman név dicsőségét s derek hadseregünk hirtvért és becsületét. Üdvözölje ön nevemben a tisztelket és a katonákat, kik vitézségük és hősi bátorságuk által megelégedéssel és büszkeséggel töltöttek el padisáhok szívével. Jutalmazza meg az Isten itt is úgy mint oda fenn mindazokat s adjon nekik örök boldogságot, kik az izlam zászlójának védelméért harcolnak. Ön önt ezenel császári Osmanie-rendem jelvényével díszitem fel és szentesitem mindazon előléptéseket, melyeket ön a tisztekre és köztisztekre nézve elrendelt s remelem, hogy visszatérőtökör sajátkezőleg tüzhetem mellükre a becsület és vitézség jelvényeit. Egyszermind felhatalmazom önt, hogy a tisztelket és közembereket saját legjobb belátása szerinti megjutalmazásokban részesítse. Külön küldöttem által üdvözetemet ismételve megújítom.“

Ausztria. Az ischli fejedelmi találkozást a porosz felhivatalos „Nord. Allg. Ztg.“ következő szavakkal üdvözli: „Az örömteljes részvét érzelmeivel tekintenek Németország és Ausztria-Magyarország népei a mai napon Ischl felé. Évek sora óta megszokták fólseges uralkodók rendszeres ismétlődő személyes találkozásában egy eléggé meg nem becsülhető zálogát látni ama loyális viszonyoknak, melyek Közép-Európa leghatalmasabb államait összeköti. Vilmos és Ferenc József császárok mult évi találkozására óta válságos napok vonultak el Európa fölött és komoly a pillanat, midőn az uralkodók közvetlen eszmecsere végett üdvözlik egymást. A két állam közvéleménye jól tudja méltányolni a mai nap jelentőségét voltát; a barátságos uralkodók bölcsesége kezkesedik államai békéjéről s Európa jövőjét

reményteljes világításban tünteti elő. — A fejedelmi találkozásraól egyébiránt alig jönnek más tudósítások, mint a melyek a találkozás külsőségeit s a fejedelmek közt tapasztalt benső szívéllyeséget adják elő. — A találkozás politikai eredményét illetőleg mindössze annyit tudnak mondani, hogy az Németország és monarchiánk semlegességét a keleti háborúval szemben továbbra is megerősítette; egy felhivatalos forrás pláne azt akarja elhitetni, hogy a fejedelmek közt politikáról egyáltalán szó sem volt. Ezt persze kevesen fogják elhinni.

Hirdetmény.

Ezenel közhírré tételük, miszerint a torontalmegyei lötenyészés emelésére engedélyezett „lötenyészési jutalomdíjazás“ f. évi szeptember hó 16-án Zombolyán (Hatzfeld) fog megtartatni, — mely alkalommal következő állandijak lesznek kifizéve:

Sikerült szópós csikóval bemutatott anyakancazok száma, melyek jól ápolt, egészséges és erőteljes állapotban vannak s a jó tenyészkancazok kelleivel bírnak.	
Első díj	12 darab magyar arany.
Második díj	10 „ „ „ „
Harmadik díj	8 „ „ „ „
Negyedik díj	7 „ „ „ „
Ötödik díj	6 „ „ „ „
Hatodik díj	6 „ „ „ „
Hetedik díj	5 „ „ „ „

II.
Három éves kancazók számára, melyek kitünő tenyészésséget ígérnek.

Első díj	10 darab magyar arany.
Második díj	8 „ „ „ „
Harmadik díj	7 „ „ „ „
Negyedik díj	6 „ „ „ „
Ötödik díj	5 „ „ „ „
Hatodik díj	5 „ „ „ „

Minden tekintetben kitünő mén- és kancazcsikókat a kitünőt díjakból pályázaton kívül is jutalmazhat a díjazó bizottság.
Ezen állandijakra pályázhat minden torontalmegyei tenyésző, ha községlőjárói bizonyítványt igazolhatja azt: hogy a szópós-csikóval bemutatott anyakancaz már a csikó születése előtt sajátja volt, vagy pedig, hogy a kiállított három éves kancazcsikó egy, az ellés idejékor birtokában volt anyától származik és általa neveltetett.

A pályázatból csak az angol telivér lovak vanak kizárva, — minden egyéb fajú — akár nagyobb, akár kisebb tenyésző által nevelt lo, az aranydíjakra kivétel nélkül pályázhat; ha azonban valamely ménestulajdonos vagy bármely más dínyertes pályázó a nyert aranydíjat a közügy érdekében a helyszínen utolag pályázat alá kívánna bocsátani, ugy kitüntetésül a díjak szerint fokozatosan osztályozott arany-, ezüst- vagy bronz-díszoklevelet fog nyerni.

A bemutatott lovak megbíralása, valamint az odaitelt díjak kiosztása is, egy e végre alakult vegyes szakbizottság által azonnal a helyszínen fog eszközöltetni.

Hogy a díjazó bizottság kellő időben megtudhassa valamennyi pályázó ötletét, köteles minden pályázó a kijelölt nap reggelén Zombolyán, a helyhatóságánál jelentkezni, hol további utasítást nyerend.

Kelt Budapesten, 1877. évi június 7-én. A földmívelés-, ipar és kereskedelmi m. k. miniszterium.

HIRHARANG.

* **Ö felsége a király legmagasabb születésnapjának megünneplésére** a megyei központban lakó megyei és városi tisztviselők s bizottsági tagok által f. hó 18-án a casino kertjében és termeiben zárkórú kertü mulatság és tánczoszórú rendeztetik, mely az előkészületek után itelve, igen díszes és látogatott s hinni akarjuk, hogy kedélyes leend; a kertü zene este felé 6 órakor kezdődik a casinoi kertben, mely éjjelre szines lámpákkal meg fog világítani; a tánczoszórú a casino termeiben fog megtartatni, melyek e czélra utjonnan feldíszítettek. A rendező bizottság a casinoi elnök vezetésé alatt nagy buzgalommal működik s kiváló gondot fordít arra, hogy a mulatság minél díszesebb s az alkalomnak megfelelővé tétessék.

* **Közgyűlés.** A mai napra összehívott megyei közgyűlés épen látogatott s a kitünőt tárgysorozat minden zajos vita nélkül tárgyalatott le. A virilitást névjegyzékének megállapítása hamar megtörtént, s a bizottsági tagok megválasztása pedig szeptember havában fog az egész megyében megejtetni.

* **A helybeli önkéntes tűzoltók** parancsnoki tanácsa f. hó 9-én tartott ülésében elhatározá, hogy jövőre az egytelbe lépni óhajtók, Mihajlovits Miklós másod szakasparancsnoknál jelentkezhetnek felvétel végett, mely czélra nevezett szakasparancsnoknak föltzai üzletében egy ajánló könyv tartatik föl.

† **Halálozás.** Köztiszteletben és szeretetben álló ügyvéd Georgievics István t. barátságos sulyos csapás érte, elvesztette nejét Georgievics, szül. Arsenovits Annát. A jó nő és anya halálát számos családtag siratja. Temetése ma délután lesz. Nyugodjának békében porai!

* **Utánzásra méltó példa!** Fötiszt. Szabó Ferencz lázárfelelő plébános tekintetbe vévén azt, hogy zsenge intézetünk a nagybecskereki főgymnasium az ifjúság szellemi képzésére elkerülhetlenül szükséges ifjúsági könyvtárral eddig épen nem bírt, és tekintetbe vévén azt, hogy a nemzeti szellem fejlesztése

és ébresztése mindenütt szükséges ugyan, és az helyesen jár el, ki ez irányban a nagy nemzeti épülethez bármilyen csekélységgel járul, de kétszeresen jól tesz és sokkal helyesebben cselekszik az, ki a helyet és időt is jól megtudja választani a nemzeti szellem ébresztése és fejlesztésére, szíve vonzalmait követvén és intézetünknek a magyarságot anyagilag is előmozdítani törekedvén, kegyes volt a n.-becskereki községi főgymnasiumnak 300 csupa magyar művet ajándékozni. A föbbeket ismeretül és izeitőlül vagyon szerencsés fölemelteni: Gyöngyösi, Szabó László, Bacsonyi, Verseghi, Virág Benedek, Csokonay, Bersenyi, a két Kisfaludy, Kölcsey, Bajza, Arany, Czuczor, Tompa, Vörösmarty, Petöfy, Garay, Jókay, Józsika, Eötvös, Kemény, Toldy Ferencz, Horváth Mihály, Csengery, Szabó Károly, Szemere Bertalan stb. részint összes, részint válogatott művei és több más jeles magyar írók művei. Ha tekintetbe vesszük azt, hogy valamely tanítésznek szívéet és a tovább képzés egyetlen eszközét egy válogatott művekből álló ifjúsági könyvtár képezi, melyből, mint eltétü öde forrásból, merítse a hazai ifjúság az erényt, tudományt és honzszeretetet; ha tekintetbe vesszük, hogy a város jelenlegi szigorú anyagi viszonyai közepett soká kellett volna a nemes törekvésű főgymnasiumi ifjúságnak várakoznia, míg a magyar remekírók által összegyűjtögetett kincseket élvezhetnék volna: lehetetlen a legbensőbb örömmünk és legforróbb köszönetünk nem nyilvánítanunk a derek ajándékozónak, mibe fokozatban készlet annak tudata, hogy a főtiszt. plébános úr ezt szegény anyagi körülményei dacára némi saját megörökléssel tette, csupa jó lelke sugallatát követve, hálából azon intézet iránt melynek szellemi kiképzésété alapvetését közzöni. Adjon Isten sok ily papot és honpolgárt a magyar hazának. Adja Isten, hogy az adományozó nemese czélja az ifjúság magyar szellemű fejlődése minél magasabb fokban megvalósítsassék, hogy az adományozó nemes tökéje nemese kamatot hozzon! Nagy-Becskerek, 1877. évi augusztus 15-én.
Domokos Jenő.

* **Tüz.** A frányovai nagy rélben a mult kedden 900 kereszt búza égett el. A kárt mintegy 6000 frtra teszik.

* **Dyphtheritis.** Magyar-Szent-Mihály községében a dyphtheritis a legnagyobb mértékben dúhög. A megyei főorvos minden intézkedést megtétezt, hogy a járvány mielőbb végett érjen.

* **A boldogult n.-kikindai districtus** területén fekvő Frányova mezőváros érdemes előjárósága rendes pränumeránsa a Szvetyi Miletics „Zasztavajának.“ Erről tanuskodik nevezett lapnak hozzánk beküldött egy czimszalagja, melyen ez olvasható: „Varoskom poglavaru, Frányovo“; azaz: „A városi előjáróságnak Frányován.“ Tudván azt, hogy a Szvetyi nem ingyen! adogálja az ő vértanúságának halhatatlan eszmétárát, kíváncsiak volnánk megtudni, vajon a frányovai érdemes előjáróságnak mily városi pénzalapból fizet elő ama hazaáruló, a magyar állameszmét szarral dobáló nemzetiségiradikális közlönyre? Vajon ugyanazon fillérekből vásárolja-e meg Miletics „Zasztavaját“, melyeket a minden községi előnyöktől megfosztott s brevi manu kisémmizett szegény frányovai magyarok is fizetnek a községi pénztárba? — No de a „qui fuit“ districtusi községi dolgokról és az ottani községi előjárók qualificatójáról lesz még egy kis szavunk. Ki kell tisztítani Augeánsnak eme — templomát! Beküldetett.

* **Lopás.** Az aradáci rélben B.-né gazdájának 3 lovat loptak el a puztláról a becskereki vásár alkalmával. A nyomozás még eddigelé nem vezetett semmi eredményre.

IRODALOM.

A „**Vasárnapi Ujság**“ aug. 12-ki száma következő tartalommal jelent meg: Rudolf trónörökös (arczképpel). — „A sebesültekért.“ Kölemény Bartók Lajostól. — Dériné naplójából: A vándorut; Eger; szomorú oszlopok; Miskolcz; előadás ablakon keresztül. — Förtou a francia köztársaság belügyminisztere (arczképpel). — Ruszcsak a bombázás alatt (kétképpel). — A zeibekek (képpel). Erdődi Belától. — Servadec Hector kalandos vándorlása a naprendszeren át (kétképpel). — „A Fitiszmadár története.“ Margitszigeti ötle. Herman Ottótól. — Vázlatok Oroszországról: Az orosz népjellem. — „A fenyesben.“ Karczolat a Tátra aljából. Junius Brutustól. — Irodalom és művészet stb. rendes rovatok.

A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 frt; a „Politikai Ujdonságok“—kal együtt 3 frt.
Teljes számu példányok január 1-től még folyvást kaphatók.

Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadó-hivatalában (Budapest, egyetem-utca 4-ik sz.) megrendelhető a „**Képes Néplap**“ legolcsóbb helilap a magyar nép számára, mulattató és tanulságos tartalommal, s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovatval. Előfizetési ára félre csak 1 frt. A „**Háboru-Kronika**“ negyedévre a „Képes Néplap“—pal 1 frt., a „Vasárnapi Ujság“—gal 2 frt 50 kr. a „Politikai Ujdonságok“—kal 2 frt.

A „**Jogtudományi Közlöny**“ 1877-ik évi 32-ik száma következő tartalommal jelent meg: Az újabb osztrák bányatörvényjavaslat és indokolása. Dr. Sipos Árpád, nagyváradi királyi jogakadémiai tanár úrtól. — Tervezt

Közgazdaság.

Az idei aratási eredmény nagyban és általánoságban vége igen kedvezőnek jelezhető; ezt jelentik Budapestről. A délnémetországi vásárlók már oda is érkeztek, kik már is tekintélyes bevásárlásokat eszközöltek és legközelebb váratik a svajci vásárlók érkezése is, kik ugyalszik hajlandók körülbelül 5 millió mázsányi buza-szükségletüket, melyet a Svajcz évenként fogyaszt, legnagyobb részt itt bevásárolni. E feltételekben megerősít minket ama jelentés, mely Zürichből érkezett s mely körülbelül így szól: A terményüzlet itt az utolsó 14 nap alatt igen élénk volt, úgy hogy a raktarak általánosan s tetemesen kiürültek. A kereskedők még mindig ingadoznak s bizonytalanok a felett, vajjon hasznukra váland-e, ha már ma szerzik be a szükségleteket, vagy továbbra is tartózkodó állásban maradjanak; mindazáltal máris tetemes mennyiségek vásároltattak össze, nevezetesen Magyarországon s ezek részint rögtön, részint később szállítatnak rendelkezésük helyére. Általános itt a vélemény, hogy a bevásárlásoknak legnagyobb része keleten kell hogy történjék, miután, mint látszaja van, Marseille ez éven mint szállító-állomás egészen mellözött; kiváltkép megbízhatónak jelezhetjük, hogy szükségletünk legnagyobb része Magyarországból fog fedeztetni, annál is inkább, miután onnan szép mennyiségű új áru fog szállíthatatni. A közeli időjárás viszonyok is tekintetbe veendők. Franciaországban a tartós kedvezőtlen időjárás miatt az aratás nagyon késleltetett, s ha ez folyton tart, sok vidékről, hol azelőtt jóraváló termésre számítottak, kedvezőtlen hírek fognak érkezni. Ha ez utóbbi eset beáll, akkor Svajcz nyugati része is kénytelen leend szükségletét keletről fedezni, s így a kilátások Magyarországgal összekötöttesekre mindinkább kedvezőbbek.

APRÓSÁGOK.

Marie és Cremieux, Franciaországnak két évtizeddel ezelőtt legkitünőbb ügyvédei, szerepeltek egy s ugyanazon perben, mely Limoges városában tárgyalatott.

A tárgyalás első napján Marie mester (e czímmel tisztelik meg Franciaországban az ügyvédek) mondá el beszédét, mely minden tekintetben kitünően sikerült s rendkívüli benyomást tett az egész hallgatóságra.

Másnap Cremieux mester került a sor. A törvényszéki teremben a város és a vidék előkelői és egész koszorúja szebbnél szebb hölgyeknek volt jelen.

Elnök a védő ügyvédek fordult: „Cremieux mester öné a szó.“

A nagyhírű ügyvéd nem kelt fel helyéről s néma maradt, miután csak e pillanatban vette észre, hogy még meg sem gondolta, mit kelljen mondania. Elképzeltetett roppant zavara melybe jutott. A helyet, hogy fölkelte volna, lehajolt a pad alá, mire segéde kérdé: hogy mit keres. Cremieux természetesen nem felelt, mert nem mondhatta meg, hogy beszéde bevezetését keresi. Egyszerre egy eszme villant meg agyában. Megtalálta, a mit keresett.

Az elnök türelmetlenül ismétlé: „Cremieux mester, önnök adtam a szót.“ Erre fölkelte a nagy szónok, s meghajtván magát, így kezdé:

„Uram, eszembe jut e helyen IV. Henrik királyról egy kis történet, a melyet legott el fogok beszélni.“

E bevezető szavak meglepték a hallgatóságot s mindenki kíváncsian várta, hogy mi fog azok után következni.

„E derek fejedelem egykoron Rouen városában mulatott. A parlament ép akkor tartotta ülészekat és egy nevezetes bűnügyet tárgyalat. A király még nem volt jelen egy bűnügyi tárgyaláson sem, s ezuttal kedvet kapott rá.“

A városban ennek hírére csakhamar élénk mozgalom támadt.

Elképzeltetni, hogy mily közönség nyert bebecsátást a törvényszéki terembe! Remek látványt nyújtottak a király s fényes kísérete, a hivatalos világ teljes díszben, a főpapok, tábornokok kisebb nagyobb csoportjai, és — a mi a fődolog — a város legsebb hölgyei ragyogó öltözékkel és kellemes illatszerikkel. (A teremben élénk mozgás támad. Cremieux folytatja beszédét.)

A parlamenti elnök először is a felebbező fél ügyvédét szólíta fel beszédre, ki nagy híru, mely tudomány, méz-ajku s kitünő elméjü szónok, szóval korának Marie mestere volt. (E vártalan bókra, melyet Cremieux ellenfele ügyvédekhez intézett, helyeslőleg intettek minden oldalról; a szónok folytatá beszédét.)

E kitünő ügyvéd batrán vedte felét, ritka aléppossággal és éleselméjűséggel fejette ki annak ügyét és annyira elragadta hallgatóit, hogy maga a király kijelenté: „Uram, a felebbező ügye meg van nyerve.“

— „Sir“, jegyzé meg az elnök, „még nem lehet tudni; az ellenfél ügyvéde még nem beszélt.“

— „Holnap hallgatjuk meg,“ mondá az ülés végén a király, „kiváncsian várom, hogy mit fog ő még felhozhatni a hallottak után.“

Másnap az ellenfél védője szónokolt a király s a többi hallgatóság feszült figyelmé között. Jól szónokolt-e avagy rosszul? Nem tudom (a hallgatóság nevet), de maga az ügy olyan volt, hogy a jog s igazság mellett szólt s ügyvédársának példájától lelkesülve tan felül is multa önön magát. „Teringettét!“ kiáltá a király a magánon tagjaihoz fordulva, „valóban mely belátásra, ritka bölcseségre s éber lelkiismeretre van szükségünk, hogy eltalálhassuk az igazság útját s a szíriat itélhessenek.“

Ez volt Cremieux védbeszédének bevezetése. Minden oldalról tetszésre talált az és használt is a per eldöntésénél; mert az egész bevezetés, mely nagy zavarában jutott eszébe a mesternek, nem volt egyéb egy ügyesen szótt bókánál, mely nem is tévesztette el hatását a bírák körében.

4489—4490 sz. k. i. 1877.

(204—1.1)

Hirdetmény.

N.-Becskek rendezett tanácsa város hatósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonához tartozó a fűtőházban fekvő ugynevezett Kögl'féle házban levő III. IV. és V. számú boltoknak f. é. november 1-től három egymás után következő évekre leendő bérbeadása végett f. é. **augusztus 19-ik** napján délutáni 4 órakor a városház kis termében nyilvános árverés fog tartatni.

Miről a bérleni szándékozók azzal értesítettek, hogy a kiküldési árnak 10% mint bánatpénz az árverés kezdetekor az árveréssel megbízott kiküldött kezeihez leteendő, s hogy az árverési feltételek az árverés napján a városi számvevői hivatalban a hivatalos órák ideje alatt mindennap megtekinthetők.

Kelt N.-Becskek, 1877. évi augusztus 9-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

5520. sz. k. i. 1877.

(195—2.2)

Hirdetmény.

Alólirott hivatal részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Nagy-Becskek városának 1877. évi költségvetési előirányzata a nagymélt. m. kir. belügyminiszterium f. é. július 7-én 6217. sz. alatt kelt magas rendelete folytán az 1876. évi V. t. cz. 33. §-a értelmében szerkesztve f. é. augusztus 9-től kezdve 15 napon át a város összes lakosságának betekinthező végett a városi számvevői hivatalnál nyitva tartatik.

Nagy-Becskek, 1877. évi augusztus 8-án.

5726. sz. 1876.

(184—3.3)

Árverési hirdetmény.

A nagy-becskek e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a Nagy-Becskek városi árverésztár végrehajtható részére 2100 ft. o. é. tőke és járul. kielégítése végett Matheovits Mihály nagy-becskek lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és a nagy-becskek község 474. sz. tjkönyvében 4500 ftra felbecsült A. I. alatt felvett 521. számú háznak felére nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek a helybeli kir. törvényszék telegkönyvi hivatalában leendő eszközése végett III. határidőül 1877. évi **szeptember 6-ik** napjának d. e. 9 órája tüzetik ki azzal, hogy a fennebb körülírt ingatlan ezen III. árverésnél becsáron alul is eladatni fog.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezónél letenni, a vételár 2 részletben, az első részlet vagyis a vételár fele a bánatpénz betudásával leütéskor azonnal, a második részlet 6% kamatokkal az árverés napjától számítandó egy hónap múlva lefizetendő. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telegkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telegkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólíttatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesükhöz végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be; mert ellenkező esetben a részükre Protits Sándor helybeli ügyvéd mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig habár külön értesítést nem vettek is ezen kir. telegkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával kir. tszéki bir. végrehajtó Marianovich János jelentéstétel köteleessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztályának, 1876. évi június 21-én tartott ülésében.

4232. sz. 1876.

(185—3.2)

Árverési hirdetmény.

A nagy-becskek e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy N.-Becskek városi árverésztára végrehajtható részére 315 ft. o. é. tőke és jár. kielégítése végett Max Berthold és Henriette nagy-becskek lakosok végrehajtást szenvedettől lefoglalt és nagy-becskek község 246. sz. tjkönyvében 4275 ftra felbecsült A. I. alatt foglalt 266. számú házból és beltelegkönyvi álló Max Berthold és Henriette neveikre telegkönyvezet birtokra nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek a helybeli kir. tszéki bir. hivatalában leendő eszközése végett első határidőül 1877. évi **szeptember 5-ik** napjának, szükség esetében második határidőül **október 5-ik** napjának, mindenkor d. e. 11 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezónél letenni, a vételár három részletben lefizetendő, az első részlet melybe a bánatpénz betudatandó leütéskor azonnal, a második részlet 10% kamatokkal az árverés napjától számítandó egy hónap alatt, a harmadik részlet szinte 10% kamatokkal az árverés napjától számítandó két hónap alatt. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telegkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telegkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólíttatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesükhöz végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a részükre Protits Sándor, helybeli ügyvéd mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telegkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Felelős szerkesztő: Balás Frigyes.

Főmunkatárs: Dr. Szentkláray Jenő.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskekben.

ségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telegkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával kir. törvényszéki bir. végrehajtó Marianovich János jelentéstétel köteleessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztályának, 1876. évi május 24-én tartott ülésében.

7334. sz. 1877. tkv.

(201—3.1)

Árverési hirdetmény.

A nagy-becskek e. f. kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Sinkay János ügy-n.-becskereki lakos végrehajthatónak, özvegy Vucovcovacs Szóza, Acza és György — ügy Petrovits Milos városi közigazgatás által képviselt kiskorú Vucovcovacs Demeter mindannyian néhai Vucovcovacs Mása örökösai végrehajtást szenvedők elleni, 1300. frtnyi tőke követelése és jár. iránti végrehajtási ügyében a n.-becskereki 487. sz. tjk. A IV. alatt foglalt, 240. frtra becsült 3543/1 részletszámú 2154. sz. a. házhely és részben gyümölcsfakkal és szőlővel beültetett házhelyből — az ugyanott A VI. 3543/3 részlet — és 2156. sz. a. foglalt 240. forintra becsült, jelenleg gyümölcsfakkal és szőlővel beültetett, 690. [ö]lnyi házhelyből — az ugyanott A VII. 3543/4 részlet — és 2157. sz. a. foglalt 240. forintra becsült, jelenleg gyümölcsfakkal és szőlővel beültetett 690. [ö]lnyi házhelyből — az ugyanott A VIII. 3543/5 részlet — és 2158. sz. a. foglalt 240. forintra becsült, 690. [ö]lnyi házhely és kertből — az ugyanott A II. 3539/a részlet — és 2150. sz. a. szőlővel és gyümölcsfakkal beültetett, 750. [ö]lnyi házhelyből — és az ugyanott A III. 3539/6 részlet — és 2151. sz. a. foglalt, 260. forintra becsült Dülöföldben lévő ház és szőlővel beültetett 750. [ö]lnyi házhelyből továbbá a nagy-becskek 2654. sz. tjkvben A I. 3542. részletszámú és 2153. házszám alatt foglalt, 240. forintra becsült 917. [ö]lnyi házhely jelenleg kertből — és végre a nagy-becskek 2091. sz. tjkvben A I. (3467—3468) részlet — és 2107. házszám alatt foglalt, 2700. forintra becsült ház, melléképületek, árnyékszék, ágakút és 600 [ö]lnyi házhely, udvar és kertből álló ingatlanok az 1877. évi **szeptember 19-ik** napján délelőtt 11 órakor mint első, és 1877. évi **október 19-ik** napján délelőtt 11 órakor, mint második határidőben, ezen e. f. kir. törvényszék telegkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-szor. Kiküldési ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.

2-szor. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsáranak 10% készpénzben, vagyis 24 forintot illetőleg 24, 24, 24, 24, 26, 24, és 270 frtot készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételár két egyenlő részletben, és pedig: az első részletet az árverés után azonnal a második részletet az árverési naptól számítandó három hónap alatt, a második vételári részlet után az árverés jogerőre lépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszék telegkönyvi osztályánál előre kieszközölt utalvány alapján a nagy-becskek m. kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjától tűzkár ellen biztosítani.

5-szor. Az árverés után vevő a megvett ingatlan és termés felének (másik fele a munkáló felesnek maradvány) birtokába lép, azonban a megvett ingatlan terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetvénynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététel napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telegkönyvi osztályánál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesükhöz végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Jarmatszky Sándor nagy-becskek helybeli ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a nagy-becskek e. f. kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóságnak, 1877. évi július 28-ik napján tartott ülésében.

3014. sz. 1877.

(202—3.1)

Árverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbírósg mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a cs. kir. ált. osztrák földhitelezet végrehajthatónak, Fritz András verseczi lakos mint gyám által képviselt k. Báro Radosevich Tivadar és Lajos végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében a velika gródi 118. sz. tjkönyvében 1—4 sorszám alatt, úgy a Neuzina község 401. sz. tjkönyvében 1—30 sorszám alatt foglalt 250.000 valóságos ezüst frtra becsült nemesi birtok, az azon fekvő 24 összeírású számú ház, udvar, kert, szántóföldek, legelő, rét s tartozékai az 1877. évi **augusztus 22-ik** napján délelőtt 10 órakor mint első, és 1877. évi **szeptember 22-ik** napján délelőtt 10 órakor mint második határidőben, a horváth-neuzinai községben megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog u. m.:

1-szor. Kiküldési ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem, a másodiknál pedig o. é. 130.000 valóságos ezüst fiban alul eladatni nem fog.

2-szor. Az árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsáranak 10% vagyis 25000 frtol készpénzben vagy állampapírokban, vagy a cs. kir. szab. ált. osztrák földhitelezet zálogleveleiben a hivatalosan jegyzett árfolyam szerint a kiküldött kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a árverés napjától számítandó 4 hét lefolyása alatt igazolni hogy a cs. kir. ált. osztrák földhitelezet követelését járulékaival együtt teljesen fedezte. — vagy pedig hogy a tőke-hátralék, kamat és mellékjárukok lefizetése mellett a kölcsön további meg-hagyásra egyezkedett.

4-szer. A letett bánatpénznek úgy a cs. kir. ált. osztrák földhitelezetnél tett fizetések leszámítása után fennmaradt hátralék az árverés napjától számítandó 3 hónap alatt 6% kamatokkal együtt a kir. törvényszék telegkönyvi osztályánál fizetendő.

5-szor. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is, eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetvénynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététel napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszék telegkönyvi osztályánál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen bíróság székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesükhöz végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be; ellenkező esetben Zsiros József ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt Módoson, a kir. járásbírósg mint telegkönyvi hatóságnál 1877. évi július 21-én.

1477. sz. kg. 1877.

Pályázat.

(189—3.3)

Torontálmegye mult 1876. évi november 20-án s folytatva tartott rendkívüli bizottsági gyűlésének 426. sz. a. kelt határozatával 400 ft. évi fizetés s a községi képviselő testület által megállapítandó látogatási díjak mellett Csóka, Monoszló, Lőrinczfalva és Jázova-Hodics községeket, Csóka székhellyel egy orvosi körbe csoportosítván, e körvrosi állomásra a pályázat tekintve azon körülményt, hogy az 1871. évi XVIII. t. cz. értelmében megválasztott volt körvros az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §-nak 2-ik bekezdése pontjában adott jogáról önként lemondván, az utóbb tisztelt t. cz. 43. és 144. §§-ai értelmében azzal iratik ki, hogy a választás f. é. **augusztus 25-én**, reggeli 9 órakor leendő Csóka községében megtartva, a pályázni szándékozók köllőleg felszerelt folyamodványaikat a választás előlirt szolgabíró mint választási elnökhoz benyujtani sziveskedjenek.

Tör.-Kanizsán, 1877. évi július 24-én.

Tallian,
szolgabíró.

472-485. sz. kg. 1877.

(188—3.3)

II. Pályázat.

Torontálmegye tek. bizottsága mult 1876. évi november 20-án s folytatva tartott rendkívüli gyűlésének 426. sz. alatt kelt határozatával a t.-kanizsai szolgabírói járáshoz tartozó alábbirt községekben az 1876. évi XIV. t. cz. 49. és 147. §§-a betartása mellett választás útján betöltendő szülésznői állomásokat rendszeresített és pedig:

Csóka, Lőrinczfalva, Monoszló, Csókán székhely, évi fizetés 60 ft. és illetmény; — T.-Szt.-Miklós évi fizetés 90 ft. és illetmény; — Jázova évi fizetés 90 ft. és illetmény, mely állomásokra a pályázat újból hirdettetik.

Felhivatnak mindazok, kik a fenti szülésznői állomások bármelyikének betöltésére vállalkozni óhajtanak, ebbeli köllőleg felszerelt folyamodványaikat a választás napján, nevezetesen a községek fenti sorrendje szerint f. é. **augusztus 25-én** Csóka, 26-án T.-Szt.-Miklós és Jázova községet illető alólirott szolgabíróshoz benyujtani.

Tör.-Kanizsán, 1877. évi július 24-én.

Tallian,
szolgabíró.

747. sz. kg. ex 1877.

(199—3.1)

Pályázat.

Minthogy f. é. február 15-én kitűzött pályázatra Bogáros, Gottlob, Lovrin és Szaravolla községek választó polgárai a községi és körvrosok megválasztásától tartózkodtak. Torontálmegye közgyűlésének 1876. évi November 20-án 426. sz. a. kelt határozata értelmében ezen községi s illetőleg körvrosi állomások szabad választás útján való betöltésére a határidő Bogárosra f. é. szeptember 12-én évi 400 frt. — Gottlobra Szeptember 11-én 400 frt. — Lovrinra szeptember 4-én 400 frt. — és Szaravollára szeptember 13-án körvrosi állomásra Szaravola lakhely évi 500 frt. fizetéssel mindenkor d. e. 9 óra az illető községében ujból kitűzetik azon kijelentéssel hogy a pályázni kívánók az 1876. évi XIV. t. cz. rendeletei értelmében köllőleg felszerelt folyamodványaikat a választás kezdetéig Perjámos járás szolgabírájához benyujtani elne késsenek.

Megjegyeztetik hogy a látogatási díjak a községekben az illető községi képviselő testület által állapíttatnak meg.

Perjámos, 1877. augusztus 10-én.

Hunyár,
szolgabíró.

Folytatás a mellékletben.